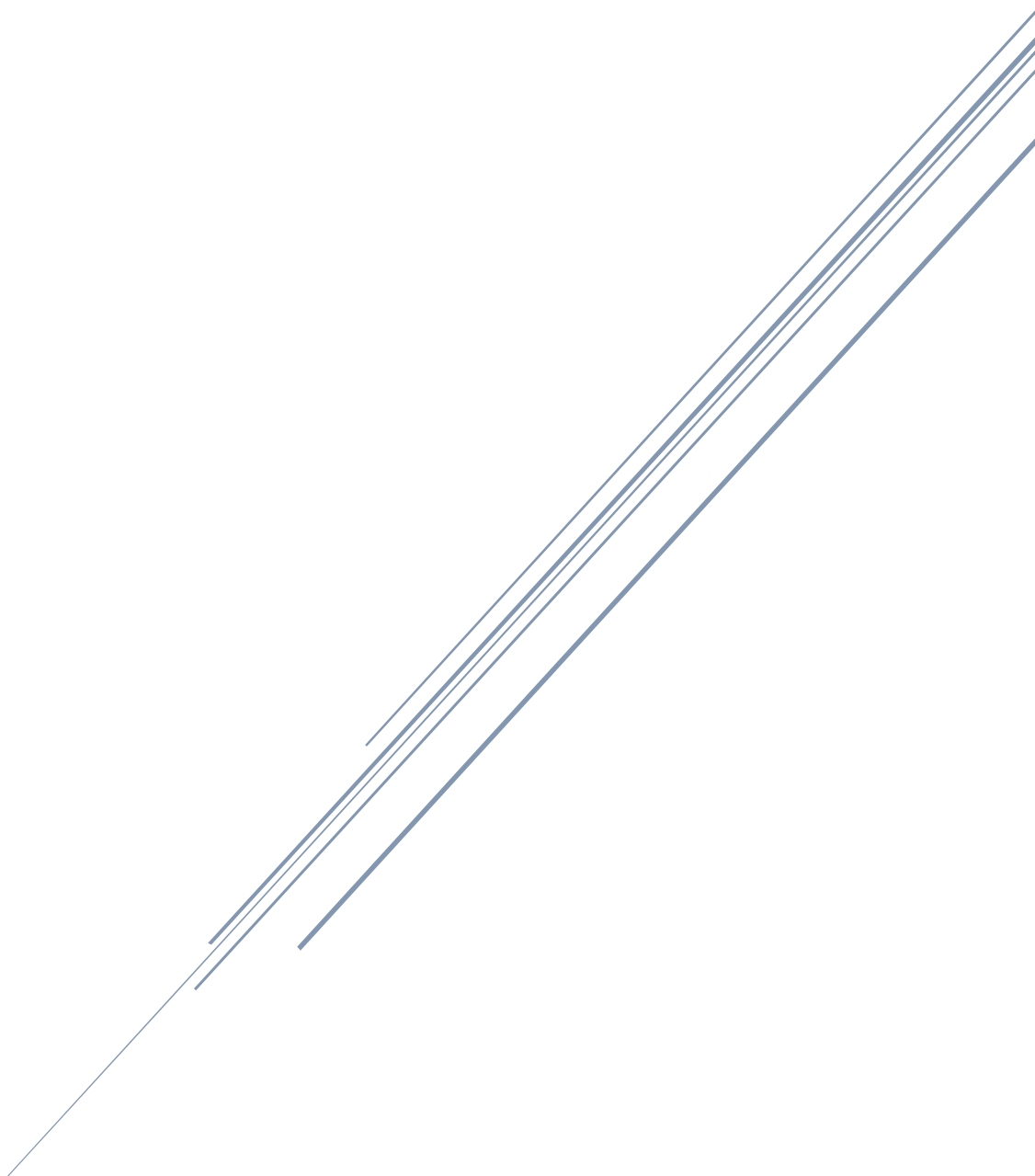

PORTFÓLIÓ

Állatasszisztált pedagógiai fejlesztő tevékenység területen pedagógus
szakvizsgára felkészítő szakirányú szak

Bruda Brigitta Gabriella
Kaposvár 2024

MAGYAR AGRÁR- ÉS ÉLETTUDOMÁNYI EGYETEM
KAPOSVÁRI CAMPUS

Állatasszisztált pedagógiai fejlesztőtevékenység területen
pedagógus-szakvizsgára felkészítő szak

ÁLLATASSZISZTÁLT TEVÉKENYSÉG KIALAKÍTÁSA A MUNKAHELYEN.
TERÁPIÁS ÁLLAT (KUTYA) ÉRKEZÉSÉNEK FOLYAMATA, LEHETŐSÉGEI AZ
ÓVODAI NEVELÉSBEN

Belső konzulens: Gelencsérné Dr. Bakó Márta
Egyetemi docens

Készítette: Bruda Brigitta Gabriella
EP7JS8
levelező

Intézet/Tanszék: Neveléstudományi Intézet
Gyógypedagógiai Tanszék

Kaposvár

2024

TARTALOMJEGYZÉK	2
1. A PORTFÓLIÓ ÖSSZEÁLLÍTÁSÁNAK SZAKMAI HÁTTERE	3
1.1. Szakmai életút rövid bemutatása	3
1.2. Szakmai és személyes indítékok, elvárások a képzéssel kapcsolatban	7
1.3. Önértékelés	10
1.4. Személyes célok, feladatok a képzés során	11
2. A SZAKMAI FEJLŐDÉST ELŐSEGÍTŐ TANULÁSI EREDMÉNYEK	12
2.1. A kompetenciák fejlődését támogató dokumentumok reflektív bemutatása	12
2.1.1. Állatasszisztált munka szinterei - Egy Egyesület/Alapítvány vagy egy aktívan dolgozó páros bemutatása	12
2.1.2. Segítő kutyák kiválasztása, kiképzése, törvényi szabályozása, jogszabályi háttere	16
2.1.3. Állatasszisztált (kutyás) foglalkozások munkaformái	18
2.1.4. Indikációk és kontraindikációk az állatasszisztált (kutyás) terápiában	18
2.2. Az állatasszisztált tevékenység, kutyás terápia létjogosultsága	20
2.3. Összegző reflexió a szakmai fejlődésemről	21
3. TOVÁBBI TANULÁSI ÉS FEJLŐDÉSI CÉLOK MEGFOGALMAZÁSA	22
3.1. A képzésen tanultak beépítésének lehetőségei a saját munkába	22
3.2. Az elméleti ismeretek és a gyakorlati tapasztalatok összevetése, reflektálás	23
3.3. További szakmai tervek	24
4. FELHASZNÁLT IRODALOM	25

1. A PORTFÓLIÓ ÖSSZEÁLLÍTÁSÁNAK SZAKMAI HÁTTERE

1.1.Szakmai életút rövid bemutatása

Kiskoromban arról álmodoztam, hogy majd állatorvos leszek, ha nagy leszek, mert szeretnék segíteni, s meggyógyítani a sérült, betegeskedő állatokat. Általános iskolát követően egy csepeli középiskolában kezdtem meg a tanulmányaimat, biológia tagozaton. Már ott éreztem, hogy nem vagyok jó helyen, ugyanis csodálatos a biológia és a kémia is, azonban nem tudok teljes mértékig azonosulni velük. Az első félévet követően átjelentkeztem egy belvárosi középiskolába, a Kölcsey Ferenc Gimnáziumba, ahol általános tantervű osztályba kerültem.

Az utolsó évben (2010), mikor már közelgett a pályaválasztás időszaka, minden tanár érdeklődött, ki merre szeretne tovább menni, mit szeretne tanulni. Otthon, a család is folyamatosan kérdésekkel bombázott. Én pedig ott álltam, szinte kiszolgáltatva, a még nem teljesen 18 éves élettapasztalatommal, hogy mit csináljak, hogy csináljam, merre menjek?

Érdekelt a pszichológia, főleg a kriminálpszichológia, de tudtam, hogy nem lesz elég pontom és nem lennék elég kitartó, hogy kitanuljam. A Rendőrtiszti Főiskola szintén felkeltette az érdeklődésemet, hisz onnan is a kriminálpszichológia, kriminalisztika később megközelíthető.

Azonban a szemvizsgálaton, ami a lövészet miatt van, biztos voltam abban, hogy nem mennék át. Így ezt is elvettem. Folyamatosan törtem a fejem, mert szerettem volna továbbtanulni. Itt már eljutottam arra a szintre, hogy felismertem, emberekkel szeretnék foglalkozni. Érdekel a pszichológia, az emberek és a társadalom működése és mibenléte.

Eldöntöttem, ha nagy leszek, szociális munkás leszek. Beadtam a jelentkezésem több felsőoktatási intézménybe is, szociális munka és társadalmi tanulmányok szakokra.

Első körben nem nyertem felvételt egyik helyre sem. Kudarcként éltem meg és kaptam otthon hideget, meleget. Gyorsan kerestem egy iskolát, hogy a következő jelentkezési időszakig meglegyen a jogviszonyom és ne tétlenkedjek.

Mivel szeretek kommunikálni, az Atalanta Oktatási Központba iratkoztam be intézményi kommunikátor szakra és beadtam a kérelmem ismétlő érettségire társadalomismeret tantárgyból.

A következő felvételi időszakban három szakot jelöltem meg, szociális munkát, óvodapedagógust és szociálpedagógiát. Három szak, három felsőoktatási intézmény, az ország három pontján, hogy kollégista lehessek. Akkor még nem értettem - amit mára már tudok - de első helyen a Kaposvári Egyetem óvodapedagógus szakát jelöltem meg, azonban az alkalmassági vizsga ének része nem sikerült. Ebből kifolyólag a Szent István Egyetem,

Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Karára nyertem felvételt, szociális munka alapszakra, Jászberénybe. Szociális munka szakos hallgatóként (2011-2015), a felsőfokú tanulmányaim alatt, magától értetődő volt számomra, hogy karitatív tevékenységet szeretnék folytatni. Így kerültem kapcsolatba a jászberényi „Maci” Alapítványi Óvoda, Fejlesztő Iskola és Egységes Pedagógiai Szakszolgálat vezetőjével, hogy ha lehetőség, igény adódik, szívesen segíteném a munkájukat. Egyfelől szerettem volna hasznosat tenni, mellyel segíthetek embertársaimnak és támogathatom mások munkáját, másfelől pedig a tapasztalatszerzés is motivált. Ugyanis az ilyen jellegű élményeket mind iskolai tanulmányaim alatt, mind munkavállalásaim folyamán kamatoztatni tudom. Ez idő tájt még nem sejtettem, hogy ez a pár hónap milyen hatással lesz rám. Az intézményben töltött idő nyitotta fel a szememet és mutatta meg, hogy mi az a két terület, ami vonz engem. Ott körvonalazódott ki, hogy a gyermekek, valamint a fogyatékkal élők világa az, ami a szívemnek kedves.

Ebből a felismerésből, 2014-ben beiratkoztam a Pannon Kincstár Tanodába, gyógypedagógiai segítő munkatárs OKJ-s szakra, ami egy 7 hónapos emelt szintű képzés volt. Decemberben sikeres vizsgát tettem, 2015 januárjában pedig sikeresen államvizsgáztam.

2015 márciusában beadtam a jelentkezésem óvodapedagógus szakra, és amíg a főiskola kezdésére vártam, addig dolgoztam 1,5 hónapot dajkaként a Gyöngyszem Tagóvodában, utána pedig 3 hónapot a Vakok Iskolájának halmozottan sérült tagozatán. Életem egyik legkülönlegesebb élménye volt számomra az ott töltött pár hónap.

2015 szeptemberében kezdtem meg a tanulmányaim a Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karán, óvodapedagógus szakon. Az első évet követően átjelentkeztem levelező tagozatra, ugyanis leköltöztem Pécsre, hogy az életem párkapcsolati részét is egyengessem. Két tanévet dolgoztam a Pécsi Éltés Mátyás EGYMI-ben, a készségfejlesztő speciális szakiskolában, mint gyógypedagógiai asszisztens.

Középsúlyos értelmileg akadályozott fiatalok körében tevékenykedtem. A gyerekek és kollegák hamar elfogadtak, befogadtak. Felvettem a ritmust és rengeteg élmény, impulzus ért az ott töltött idő alatt. Ott találkoztam először állatasszisztált terápiával, ami nagy hatást gyakorolt rám. Eközben közeledett a nagygyakorlat és az államvizsga.

A nagygyakorlatot a Nyugati Városrészi Óvoda, Hajnóczy József utcai Tagóvodájában töltöttem, a Katica csoportban. Államvizsgát követően a következő tanévet is az EGYMIben kezdtem, azonban pár változtatás végett október 1-el a Városközponti Óvoda, Móricz Zsigmond Téri Tagóvodájának munkatársa lettem. Homogén nagy csoportba kerültem.

Döcögösen indult az utam, kellett két hónap mire a váltótársammal megszoktuk egymást és kialakult közöttünk egy jó kapcsolat. Bevallom többször megfordult a fejemben, hogy ez az az út, amin járnom kell? Nem éreztem jól magam, a csoporttal is nehezen tudtam szót érteni, sok kudarc ért a kezdeményezéseim folyamán. Mire ráéreztem a Süni csoport világára, abba a helyzetbe kerültem, hogy az életem fenekestől felfordult és azzal segítem magam a legjobban, ha haza költözöm Budapestre a szüleimhez.

A nevelési évet a Pesterzsébeti Gézengúz Óvoda- Gyöngyszem Tagóvoda Méhecske csoportjában fejeztem be. Gyorsan beilleszkedtem, felvettem a ritmust és a pár hónap, ami a tanévből vissza volt, hamar tovaszállt. Amikor a szerződést írtuk alá, a vezető megígérte nekem, ha indul tiszta kiscsoport, akkor mehetek majd oda, mert tudta homogén csoport párti vagyok. Így a 2019/20-as nevelési évet a Halacska csoportban kezdtem. Újult erővel, új lehetőségekkel, új közegben, új emberek között. Az első félév vége előtt viszont visszakerültem a Méhecske csoportba, mert az egyik kolleganőnk élethelyzete megváltozott, elköltözött, ebből kifolyólag a tagóvodavezető helyettes nem maradhatott váltótárs nélkül, én pedig dolgoztam már vele a csoportjában. A nevelési évet így ismét velük fejeztem be.

Történt pár esemény, ami megingatott, emiatt 2020 június 16.-ával az Óvo Klub Magánóvodában folytattam a pályafutásom, a Méhecske csoportban. Egy teljes nevelési évet töltöttem el közöttük. A kis méhecskék mini, kis és kisközépső csoportos életkorú gyerekekből épült fel. Sokat tanulhattam tőlük, illetőleg tanulhattunk egymástól. Betekintést nyerhettem, milyen egy nem állami fenntartású intézményben tevékenykedni. Őszintén szólva, mindig mondtam magamnak, hogy nem szeretnék soha magánóvodában dolgozni. „Soha ne mondd, hogy soha”, tartja a mondás, mi igaz is. Sok mindenre rávilágított az ott töltött idő. Rengeteg impulzus ért, tanulhattam az életről, a szakmáról, valamint az emberi attitűdökről egyaránt. Ugyanakkor nem tudtam magam teljesen elengedni, nem voltam önazonos, emellett az utazás is napi szinten több órát vett el. Osztottam, szoroztam és arra az elhatározásra jutottam, szeretnék közelebb jönni a lakóhelyemhez.

Így kerültem kapcsolatba a Pesterzsébeti Lurkóház Óvodával. Felkerestem az intézményvezetőt, kivel megbeszéltünk egy időpontot. Eközben felkerestek egy Montessori óvodából is, hogy beajánlottak és ha szeretnék menni, mehetek. A szívem az állami intézmény felé húzott.

Ezzel az érzéssel, az utam így 2021.07.01-el a Lurkóház Óvoda – Gyermekkert Tagóvodájának Pillangó csoportjában folytatódott, ahol homogén kiscsoportot kaptam. Hiába éreztem magam jól, döntés elé kerültem. Ha szeretnék szakvizsgát, valamint egy kutyát vásárolni terápiás célra, akkor költözöm kell, vagy pedig maradok, ám a kutyás vonal tolódik.

Ezért 2022 nyarán Ráckeve- Somlyószigetre költöztem és a szomszédos Dömsödön helyezkedtem el, mint óvodapedagógus. A nevelési évvel párhuzamosan a szakvizsgát is megkezdtem, illetőleg tenyésztőt is találtam.

Örülök annak, hogy korom ellenére mennyi impulzus, megmérettetés, megoldandó feladat ért, mely alakított és formált engem. Hisz ezen élmények során bizonyosságot nyert miben vagyok erősebb, és melyek azok a területek, amik fejlesztést igényelnek.

Kommunikatív, extrovertált, de mellette leírhatatlanul szenzitív személyiség vagyok. A szociális készségeim kifinomodtak, empátikus vagyok. Erényeim közé sorolható még, hogy könnyen akklimatizálódok, hamar felveszem a ritmust, amit az adott közösség diktál, ami annak köszönhető, hogy viszonylag rövid idő alatt több munkahelyen is megfordultam. Fontosnak tartom a tanulást, a fejlődést. Az elkövetkező időszakban a mozgásfejlesztés területén szeretnék nagyobb jártasságot szerezni. A sport mindig is fontos szerepet töltött be az életemben, ugyanis több éven keresztül versenysportoltam (triathlon és akrobatikus rock and roll).

Hálás vagyok azért, amit eddig elértem, hogy ennyi helyre betekintést nyerhettem. Rengeteget tanulhattam/tanulhatok a mentoraimtól, kolleganőimtől, és nem utolsó sorban a gyermekektől. A szakmai életút írásomat pedig az egyik kedvenc idézetemmel szeretném zárni.

„Ha arra törekszel, hogy az örök mértéket kövesd: ne botránkozz azokon, kik nem erre igyekeznek, hanem törekvéseik ingadozva ágaznak a sokféle véges és változó mérték között. Ne azt nézd, hogy miük nincsen, hanem miük van: mert még a legnyomorultabbnak is van olyan lelki kincse, mely belőled hiányzik. Kifogásolni, fölényeskedni bárki tud; tanulj meg mindenkitől tanulni.”

/Weöres Sándor: A teljesség felé/

(forrás: <http://www.wssz.hu/tartalom/cikk/utavalo> letöltés dátuma: 2021.09.22)

1.2.Szakmai és személyes indítékok, elvárások a képzéssel kapcsolatban

Születésem óta a család tart kutyát, így úgy nőtem fel, hogy a mindennapi életünk részét képezi egy állat. Általános iskolás koromtól kutyaiskolába is jártam az akkori kutyusunkkal. Majd lázadtam minden ellen is, kamaszodtam... Teltek az évek, tanultam, haladtam az utamon.

Mikor gyógypedagógiai asszisztensként dolgoztam a pécsi Éltes Mátyás EGYMI, Készségfejlesztő Iskolájának részlegén, akkor találkoztam először állatasszisztált foglalkozásokkal. Az osztályommal jártunk évente egyszer vagy kétszer, 6alkalmas etapokban kutyás terápiára. Annyira a hatása alá kerültem, hogy tettem egy kijelentést, hogy egyszer én is szeretnék egy kutyust s vele segíteni a gyermekeknek. Teltek az évek, ez a gondolat és érzés erősödött.

Korom ellenére különféle státuszokban, több helyen megfordultam. Dolgoztam dajkaként, gyermekfelügyelőként, gyógypedagógiai asszisztensként, óvodapedagógusként (Pécsett, egy pesti magán intézményben, két 20.kerületi óvodában), jelenleg pedig a Dömsödi Nagyközségi Óvoda munkatársa vagyok. Ebből fakadóan kijelenthető, hogy több, mint száz gyermekkel kerültem „szorosabb” kapcsolatba a munkám folyamán. Belelátva gyermekek életébe egyfelől áldás, másfelől fájdalmas is tud lenni. Emellett egy rohanó, információs, materiális, időnként picit felszínes világ az, ami bennünket körbe vesz. A mai gyermekek helyzete nem egyszerű és szinte fájdalmas látni, mi lesz, ha nem történik változás az életükben, mind érzelmileg, mind szociálisan, mind értelmileg és testileg is egyaránt.

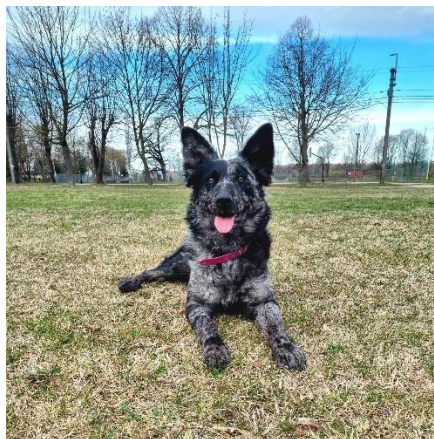
Három évvel ezelőtt örökbe fogadtam egy sérült, bántalmazott kutyust hazánk egyik alapítványától, aki sajnos már akkor tudtam, alkalmatlan erre a célra, viszont nekem a terapeutám és tanítóm. Mivel rengeteg időt töltöttem a rehabilitációjával, az érzések és gondolatok erősödtek bennem, míg végül beadtam a jelentkezésem a képzésre. Tavaly tavasz elején az utcáról befogadtam egy 4 hónapos Mudi keverék kutyust, akit ősz végén teszteltek. Megkezdhettük a temperamentum felkészítő tréninget.

És hogy miként képzelem el játszva a gondolatokkal a mindennapokban a munkám során? Mindenképpen egy újdonság lesz a település számára és az intézmény számára is. Ami jó, hogy fogékony az újításokra, fejlődésre az óvoda, a vezetőség, valamint a kollégák is. A kutya jelenléte nem csupán a gyerekekre, hanem úgy gondolom, ránk, felnőttekre is egyaránt hatást gyakorol majd. Sokszor nem egyszerűek a mindennapok. Nagyon sok olyan gyermek jár hozzánk intézményi szinten, aki vagy hátrányos helyzettel rendelkezik, vagy valami problémája

van (BTMN, SNI). Ami szerencse, a vezető kiharcolta a polgármesternél, hogy legyen saját gyógypedagógusunk, mert az utazó gyógypedagógus nem lenne elég, valamint hatékony.

A 2023/24-es nevelési évben homogén kiscsoportot kaptam (váltótársam pedagógiai asszisztens). Nagycsoportos korukra a Mudi mixem bekapcsolódhat a nevelés-oktatás folyamatába. Az állatasszisztált foglalkozások munkaformái mindegyikét használva fogom folytatni a tevékenységeim. Mivel nem tudom, hogy teherbírást illetően mit bír majd, azonban úgy képzeltem el hogy heti minimum háromszor jönne velem, ebből egyszer csak passzív személyként, szimplán energetizálva a teret. Második alkalommal a pedagógiai tevékenységbe venne részt, motivációként, örömforrásként, harmadik alkalommal pedig egy kitűzött cél, a különféle készségek és képességek fejlesztésébe vonnám be. Azok közé az óvodapedagógusok közé tartozom, aki szeret menni (sétálni, piacozni, bábszínház, játszótér, színház, kirándulás) Ha a csoport szülei ebben támogatóak, a pénzes programok tekintetében, és ha a szabályzat engedi az adott helyen, ahova mennénk, akkor jönne velünk. Ám a havi egy- két sétára természetesen. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a Dunapart az óvodától 1km-re található, ami egy séta táv. Azt gondolom, hogy mindez trenírozható fokozatosan. Hisz nincs is annál jobb, mint amikor empirikusan van lehetőség tanulni és ez egy szuper helyszín a természet megfigyelésére, évszakok váltakozásainak, valamint annak hatásainak megtapasztalására stb...

Ugyanakkor, ha bírja akkor plusz napokon is passzív résztvevőként szívesen venném a jelenlétét, olyankor a kollegák is tudnának profitálni, stresszt oldani, szeretethez jutni.

1.ábra: saját fotó -Tréning után
Forrás: Saját készítés

Ha kialakítottam a csoporton belül a szokásaink, szívesen terjesztem mindezt az óvoda többi csoportja felé, lehetőséget teremtve az intézménybe járó mindegyik gyermek számára, hogy kapcsolatot tudjon kialakítani a kutyával, mint pl:

- Projektek keretében a felelős állattartás megalapozásának elsajátítása témában
- Állatok világnapja alkalmából közös játék
- Időnként egy-egy csoportba bemenni és közös játék
- Udvaron alkalmanként „simi” percek, lefektetett szabályok mentén

Első körben így képzeltem, képelem el magam ebben a szakmában, ezzel a lehetőséggel. Persze, minden módosítható, alakítható. A vezetővel, valamint a kollegákkal természetesen megbeszélem az elejétől miként gondoltam, képzeltem el. És egy kerekasztal beszélgetés keretében minden véleményre, gondolatra kíváncsi vagyok. Mert több szem többet lát, egységben az erő.

Szeretnék segíteni, szeretnék adni a társadalomnak, kiemelve az óvodás korú gyermekeket. Szeretném mélyíteni a tudásom ezen területtel kapcsolatban.

Ezért vagyok a MATE hallgatója.

1.3.Önértékelés

Belső tényezőim	Erősségeim	Gyengeségeim
	<ul style="list-style-type: none"> - Állatszeretet - Innovatív szemlélet - Empátia - Rugalmasság 	<ul style="list-style-type: none"> - Hiányos ismeret
Külső tényezőim	Lehetőségeim	Veszélyeim
	<ul style="list-style-type: none"> - Szakvizsga megszerzése - Ismeretbővítés - Kapcsolati tőke kialakítása 	<ul style="list-style-type: none"> - Anyagi fedezet megteremtése az állatok tartásához, képzéséhez - Az állatasszisztált tevékenységgel kapcsolatos törvényi szabályozásnak való megfelelés

A fentiek alapján elmondható, hogy leginkább az ismereteimet szükséges bővítenem, melynek lehetőségét a képzéstől várom leginkább. Fontosnak tartom, hogy jelenlegi erősségeimet folyamatosan fenntartsam, s ezekhez társítsam további ismeretbővítéseimet. A lehetőségeim maximális kihasználására szükséges törekednem, hogy pedagógusi, nevelő munkámat minél hatékonyabban tudjam végezni. A munkám során természetesen előfordulhatnak veszélyek is, melyeket az erősségeim és lehetőségeim együttes kihasználásával igyekeznem kell csökkenteni. Vannak olyan veszély faktorok, melyek rajtam kívülállók. Ezeknél a tényezőknél a veszélyeztető hatás, a megfelelő kommunikáció alkalmazásával és a pozitív légkör megteremtésével mérsékelni lehet (szerintem).

1.4.Személyes célok, feladatok a képzés során

Elvárásaim a képzés folyamán, hogy az állatasszisztált tevékenység körét áthatóan megismerjem, hogy ennek a fejlesztőeljárásnak a fortélyait (törvényi szabályozását, tárgyi és személyi feltételeit) átlássam. Mindemellett fontos számomra, hogy a rám bízott gyermekek komplex fejlesztésének tárházát folyamatosan bővítsem, valamint a szülőket is támogatni tudjam, innovatív alternatívákat tudjak javasolni, ajánlani nekik.

Szeretném, ha a képzés során olyan gyakorlati ismereteket is el tudnék sajátítani, amelyek rávilágítanak arra, hogy az állatasszisztált fejlesztő eljárások közül, a kutyás terápiát hogyan is lehet az intézményes, óvodai neveléshez kapcsolni. Illetőleg szeretnék tisztában lenni a saját kompetenciáimmal, ennek a terápiás módszernek az alkalmazhatósága tekintetében.

2. A SZAKMAI FEJLŐDÉST ELŐSEGÍTŐ TANULÁSI EREDMÉNYEK

2.1. A kompetenciák fejlődését támogató dokumentumok reflektív bemutatása

2.1.1. Állatasszisztált munka szinterei - Egy Egyesület/Alapítvány vagy egy aktívan dolgozó páros bemutatása

Választásom egy páros, pontosabban trió bemutatására esett, ugyanis ahhoz, hogy elindultam ezen az úton, nekik köszönhetem. Az ő munkájuk, egységük, szeretettel és elfogadással teli energiájuk motiváló. Engedélyt kaptam, hogy a neveket leírhatom.

Életem során volt 2,5 év amikor Pécsen éltem. Az ott tartózkodásom idején a Pécsi Éltes Mátyás EGYMI munkatársa voltam és gyógypedagógiai asszisztensként tevékenykedtem a Készségfejlesztő Iskola részlegén. Osztályommal heti rendszerességgel jártunk fel a Tanulásban Akadályozottak Iskolájába a kutyás terápia céljára kialakított termet kitakarítani, mint munka jellegű tevékenység. Emellett minden tanévben egyszer minimum, ám volt, hogy kétszer is részt vettünk egy 6 hetes állatasszisztált foglalkozáson. Akkor az intézményben 3 gyógypedagógus rendelkezett vizsgázott kutyussal. Két pedagógus és kutyusa/kutyusai segítségével köszönhetően jutottak élményhez az osztályomba járó diákok. Az egyik pedagógus Timi volt, két kutyájával Szotyival és Masnival, a beadandóm szereplői (engedélyt kaptam a név megjelenítéséhez).

Ismeretséget, illetőleg az internet adta lehetőségeket kihasználva kerestem fel volt kolleganőmet, hogy ha tud, segítsen nekem pár kérdés megválaszolásával.

A kérdéseim a következők voltak:

- Miért választottad pont a gyógypedagógiai pályát hivatásodnak?
- Mióta dolgozol benne?
- Miként jött a gondolat, hogy kutyás terápiával is foglalkozz?
- A temperamentum vizsgára, illetőleg maga a képzésre a készülés okozott e nehézségeket? Hogyan élted meg?
- Masniról, valamint Szotyiról mit lehet tudni (kor, fajta, hogy kerültél velük kapcsolatba?)
- Mióta dolgoznak veled?
- Hetente hány alaklommal aktív résztvevői a munkádban?
- Mit szeretsz az állatasszisztált foglalkozások alatt a legjobban? Van e olyan momentum, ami számodra szívet melengető?

Kezdetek

Timi háromgyermekes édesanyuka, tizennégy év velük töltött idő után úgy döntött, hogy sérült gyermekekkel szeretne foglalkozni, mert segíteni szeretne. Mivel az életében az elfogadás, valamint a szeretet magától értetődő, ebben a szegmensben pedig óriási szükség van ezen attitűdre, elindult az úton. Munkába állást követően pedig egyértelművé vált számára, hogy megtalálta a helyét.

2004. szeptember 1.-én kezdte első tanévét a Pécsi Éltes Mátyás Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, Óvoda, Általános Iskola, Fejlesztő Nevelés-Oktatást Végző Iskola, Készségfejlesztő Iskola és Kollégiumában, a Tanulásban akadályozottak Iskolájának részlegén. Az intézménybe Pécs, valamint vonzaskörzetében élő speciális nevelést és oktatást igénylő gyermekek járnak (autista (pervazív fejlődési zavarban élő), tanulásban akadályozott (enyhe értelmi fogyatékos), értelmileg akadályozott (középsúlyos értelmileg fogyatékos), mozgássérült tanköteles korú tanulók. [/https://eltesm-pecs.edu.hu/iskolank.html](https://eltesm-pecs.edu.hu/iskolank.html), 2022.11.20/

Pár év elteltével, lehetőségek után kutatva, hogy mivel lehetne többet nyújtani, adni, segíteni a sérült gyermekek számára, 2011-ben találkozott az állatasszisztált terápiával, amiben sok lehetőséget látott. Ehhez hozzátartozott, hogy gyermekkorától kezdve nagyon állatszerető. 2013-ben úgy hozta az élet, hogy három kolleganőjével együtt elvégezték a Habilitációs Kutyakiképző Tanfolyamot. Ezután a rákövetkező tanévben a kutya kiképzésével telt az idő. Vizsgázás előtt, heti egy alkalommal vitte Szotyit az iskolába, a saját osztályába. Már azok az alkalmak bizonyították, hogy a kutya jelenléte milyen hatásokkal bír a gyermekekre nézve.

A sikeres vizsgát követően pedig, a 2014/15-ös tanévet már heti 6 foglalkozással kezdték meg. Kiterjesztették az iskola több területére, csoportokban, 6 hetes váltásokban lehetőség volt részt venni állatasszisztált foglalkozáson. A csapatuk 2016-ban bővült, amikor sikeres vizsgát tett Masni kutyusával. Ezzel a 2016/17-es tanévben már heti 8 órában látott el terápiás feladatokat, az egész intézmény területén.

„Úgy érzem azóta, hogy nem is lehetne tökéletesebb a munkám, mint a gyermekekkel és kutyákkal így együtt.” -írta Timi a kérdéssor megválaszolásakor

De ki is az a Szotyí és Masni?

Szotyí, a testvérével Prézlivel együtt került a családhoz, keverék kutyusok. Első körben házikedvencként. Két éves volt Szotyí amikor a kiképzése megkezdődött és 3 évesen lett vizsgázott terápiás segítő kutya. 9 éve aktív tagja a segítő hivatásnak.

Masni, egy Drótszőrű Magyar Vizsla. Egy egyszeri tervezett alomból született, kinek anyukája terápiás kutya. Nála már tapasztaltabban fogott neki a kiképzésének, ami azt eredményezte, hogy 2 éves kora előtt már sikeres vizsgát tett. Vele 6 éve dolgozik együtt.

Arra a kérdésemre, hogy a temperamentum vizsgára, illetőleg maga a képzésre a készülés okozott e nehézségeket? Hogyan élted meg? Azért kérdeztem rá, hisz ez egy megmérettetés, ahol a kutyus adottságait, képességeit ismerjük, ugyanakkor a saját lelki állapotunk kihat rájuk és befolyásolhatjuk a teljesítményét. Timinek a felkészülés és a képzés nagyon izgalmas volt. Sok energiát, valamint időt igényelt számára, azonban akkor abban az élethelyzetben volt, hogy volt rá ideje, energiája. Utólagosan úgy véli túlizgulta, és ha nyugodtabb lett volna, a kutyusoknak is könnyebb dolguk lett volna. Teljesítményük így is szuper volt, illetve azóta is örömmel dolgoznak a gyerekekkel.

Minden vizsgázott kutya-gazdi párosnak egy szervezet tagjának kell lenni. Timiék a Misina Természet- és Állatvédő Egyesület tagjai.

A Misina Tanya és Menhely egy igen sokrétű szervezet, Dél-Magyarország legrégebbi állatotthona. Székhelye Pécs. Feladatkörei közé tartozik a mentés, repatriálás, háziállatok tartása, oktatás, kutyás terápia tartása, programok szervezése. / <https://misina.hu/>, 2022.11.20./ Emellett minden vizsgázott páros rendelkezik egy tanúsítvánnyal, melyet a MATESZE oldalán bárki megtekinthet. / <https://matesze.hu/aktiv-tanusitvanyok>, 2022.11.20./

Az idei tanévben hetente két napot dolgoznak együtt, öt órában, a többi alaklommal a kolleganői kutyusaival dolgoznak.

Az utolsó kérdésem: Mit szeretsz az állatasszisztált foglalkozások alatt a legjobban? Van e olyan momentum, ami szívet melengető? A válaszokból párat idéznék, amit utána személyes véleménnyel, élménnyel igazolok.

„Számomra a legjobb a légkör, a gyerekek nem szoronganak, elfelejtkeznek a problémáikról. Igazán gyermekek lehetnek és én felnőttként is újra átélem ilyenkor a gyermekkori felhőtlen boldogságát.” – amikor az osztályommal jártunk a foglalkozásokra, olyan jó volt látni a csillogó szempárokat, hogy a gyerekek rezgéseik miként változtak meg. Pedig a Készségfejlesztő Iskola munkatársa voltam, ahol a diákok 14-23 éves korukak. Osztályomban 16-17 évesek jártak. Mégis, mint a nagyon kis gyermekek úgy tudtak lenni.

„Nagyszerű érzés az amikor a hiperaktív, ADHD-s tanuló elcsendesedik egy kirohanása után, és csak úgy bocsánatot kér Szotyitól, hogy túl hangos volt és felébresztette.”

„Vagy amikor mutista óvodás gyermek először a kutyának kezd el beszélni az otthonán kívül, és ezután beindul a beszéde az óvodában is.” – Az osztályomba 3 lány és 5 fiú járt, közepsúlyos értelmileg akadályozottak, mellette volt, aki autista is, de mivel a 9 tünetegyüttesből nem volt meg annyi, hogy az autista részlegre kerüljön, így volt ott. Volt, aki pszichés problémával is küzdött. Volt, aki halmozottan hátrányos helyzetű is volt mindemellett. Viszont látni, ahogy alkalomról alkalomra kinyíltak, leküzdötték az esetleges félelmeiket, amikor a foglalkozás után a nap hátralevő részében mesélték milyen jól esett simogatni Szotyit vagy épp Masnit. (Szotyival voltunk többet), hogy milyen aranyos volt, tetszett nekik az állatasszisztált óra.

„Mikor kutyával érkezek az iskolába sok tanuló észre sem vesz, csak a kutyát és neki köszönnek. Mikor viszont nincs velem kutya mindig érdeklődnek, hogy mit csinálnak, hol vannak, és üzeneteket küldenek nekik.” – A Készségfejlesztő Iskola a félemeleten található, így le is és fel is lehet látni a közvetlen alatta, felette található szintek lépcsőházára. Akármikor jelent meg Timi bármelyik kutyusával, mindig tudtuk, mert a diákok a kutyák neveit hangosan mondták és szóltak a társaiknak, hogy itt van Masni, itt a Szotyí. Az osztályomban azt tudom, hogy a két kutya nevét tudták mindannyian, viszont Timi nevét csupán a fele jegyezte meg.

„Osztályfőnökként már két osztálynál megtapasztaltam azt is, hogy elfogadhatatlan lett volna számukra, hogy a ballagási tablóra ne kerüljenek rá a kutyusok is mint az osztály részei.” – a Tanulásban Akadályozottak Iskolájának felső tagozatának szintjére heti rendszerességgel jártunk vizuális tevékenység órára, a kutyás terápia mellett. Mint volt ott dolgozó nyíltan vállalom, hogy a legcsendesebb, legfegyelmezettebb osztálya a felső tagozaton a Timinek volt.

Saját gondolatok

Nagyon örülök annak, hogy megismerhettem Timit, valamint a két szuper kutyáját. Egy nagyon kedves gyógypedagógust ismerhettem meg személyében, aki még ennyi év után is lelkesen, mosolyogva, szívvel-lélekkel teszi a dolgát. Az összhang, ami pedig a kutyusaival kialakult, példaértékű. Szuper trió! Sokat tanulhattam az átélt élményekből, melyek alapot adtak annak, hogy elinduljak én is ezen az úton.

2.1.2. Segítő kutyák kiválasztása, kiképzése, törvényi szabályozása, jogszabályi háttere

A terápiás kutya kiválasztása

A kölyökkutyákat a Volhard tesztel mérik. A teszt kiértékelésének eredménye képet ad a kutyának a dominanciára, félelemre, engedelmességre való hajlamáról, terhelhetőségéről és munkaképességéről. Ezen kívül egy általános képet ad a kölyök kutya intelligenciájáról, személyiségéről és arról, hogy mennyire hajlandó együttműködni a későbbiekben az embertársával.

Bár végeztek kutatásokat, hogy valóban megjósolható-e a felnőttkori viselkedésük a kutyáknak. Miklósi Ádám: A kutya című könyvében említi, hogy egy kísérlet során Border Collie kölyköket teszteltek. A kutatók figyelték a kutyákat, illetve azt, hogy valóban megjósolható-e a felnőttkori viselkedésük. Az etológus szerint a tapasztalatok egyáltalán nem voltak meggyőzőek. A tanulmány alapján egyedül a kutyák felfedezési vágya volt az egyetlen olyan tényező, ami korrelált a kölyökkori és felnőttkori teszt között. Azt is érdemes számításba venni, hogy kutatások szerint az ebek személyisége is változik, hozzánk hasonlóan az öregedéssel.

Ha nem egy kölyökkutyáról van szó, akkor legyen lehetőleg ismert előéletű, engedelmes, ápolt, tiszta, gondozott, egészséges, kiegyensúlyozott, alkalmazkodó, kedvelje a szeretgetést, dédelgetést, legyen szoros kapcsolata a gazdájával. Ne legyen ijedős, agresszív.

A terápiás kutya fontos kritériuma, hogy jól érezze magát a terápiás helyzetben. Azok a kutyák, akik hosszabb ideig a stressz jeleit mutatják, nem alkalmasak. Az eddig rendelkezésre álló tapasztalatok szerint nem lehetnek egyértelmű fajtakorlátozások.

Azonban figyelembe kell venni az egyes fajták közötti különbségeket, melyek befolyásolják az alkalmazhatóságot. Ilyenek például:

- Méret

Kis testméretű kutyák korlátozottan alkalmazhatók, mert méretüknél fogva nem kapnak a gyerekektől megfelelő tiszteletet és testméretük miatt sok gyakorlat nem kivitelezhető.

- Születés kori és/vagy egészségügyi csonkolás

Amputált/csonkolt farkú és fülű egyedek nem alkalmazhatók, mivel nem képesek a pedagógiai munkához gyakran nélkülözhetetlen testbeszédet, kommunikációs jeleket megfelelően leadni.

- Nyáladzó fajták

Azok a fajták, amelyek alkati adottságuknál fogva nyálaznak, valószínű, hogy nem kapnak megfelelő szimpátiát és elismerést a gyerekektől és a szülőktől. Ezen fajták alkalmazását nem tanácsolják a szakemberek.

- Testtömeg

Nem mindegy, hogy egy adott helyszínen milyen kutyával jelennek meg. Pl egy 60kg-os kutya lehet, hogy félelmet vált ki egy óvodás korú gyermekből. Közepes és nagy testméretű (kb. 40 kg felső súlyhatárig) kutyák használhatók előnyösen bármely területen.

A jó terápiás kutyát az első perctől nevelik. Először alapengedelmessegre oktatják, gondosan szocializálják, és eközben a szabályokat is elsajátítja. A tanításnál nagyon fontos a pozitív megerősítés. A pedagógiai munkában használatos kutyáknál a cél, hogy az ember vezetni, irányítani tudja a kutyát és a kutya precízen kövesse az embert. A kutyát sok esetben másnak is tudni kell irányítani, ezért érdemes úgy szoktatni, hogy másoknak is engedelmeskedjen. A bizalom és a kutya feletti kontrol még szokatlan helyzetekben sem inoghat meg. A vizsgán pedig nem csak a kutyának kell megfelelni, hanem a gazdának is.

Segítő kutya kiképzése, vizsgáztatása

Szocializálás – alap engedelmeség elsajátítása – temperamentum felkészítő – temperamentum vizsga – terápiás felkészítő – terápiás vizsga

A segítőkutyáknak és gazdáiknak a 27/2009 (XII.3.) SZMM rendeletben előírtak alapján - a segítőkutya (hallássérült-segítő, mozgássérült-segítő, rohamjelző, személyi segítő, vakvezető és terápiás kutya) típusától függően - speciális vizsgasorozaton kell számot adniuk a tudásukról, képességeikről és bizonyítaniuk felkészültségüket.

A vizsgák szerkezete hasonló, minden esetben kétfordulós. A vizsga első részében a kutya megbízhatóságát, temperamentumát vizsgálják és értékelik. Ezen vizsgarészekben találunk azonos területet vizsgáló feladatokat. A második részvizsga már speciális, az adott segítőkutya típusára szabott feladatokat tartalmaz, melyek közlekedésbiztonsági, valós terápiás helyzetben előforduló vagy speciális és életszerű helyzeteket állít a vizsgázó párosok elé.

(<https://matesze.hu/documents/document/92016-v12-emmi-rendelet-272009-szmm-rendelet-modositasa-document-202101261955.pdf> , 2024.03.30.)

A terápiás kutyák munkája során betartandó állategészségügyi szabályok

- védőoltások
- belső és külső élősködők elleni védelem
- szűrővizsgálatok, mely éves szinten kötelező

2.1.3. Állatasszisztált (kutyás) foglalkozások munkaformái

Három munkaformát különböztetünk meg, ezek:

- Az állatasszisztált aktivitás (AAA= Animal Assisted Activity)

Elsődleges célja a terápiás állattal a pihentető vagy oktató célú közös tevékenység. Nem kitűzött cél valamely képesség vagy készség fejlesztése, hanem elsődlegesen célként jelöli az általános kedélyállapot fokozását, növelését, az örömszerzést, az életminőségre gyakorolt pozitív hatást, illetőleg a szociális kapcsolatok ápolását. Ide sorolhatóak a különféle rendezvények, állatjóléti, állatvédelmi események, bemutatók.

- Az állatasszisztált terápia (AAT= Animal Assisted Therapy)

Ebben az esetben specifikusan, meghatározott terápiás cél elérése érdekében tervezik, szervezik a foglalkozást. Kitűzött cél pedig az egyén érzelmi és vagy fizikai, szociális, valamint kognitív funkcióinak a javítása, formálása, segítése. Itt a kliens adott diagnózisa mentén történik a fejlesztési cél. A kompetens szakember (pl. (gyógy)pedagógus, orvos stb.) fejlesztési tervet készít.

- Az állatasszisztált pedagógia (AAE= Animal Assisted Education)

Az AAA és AAT osztálytermi interakciókra, tanórai feladatokra specializálódott alkalmazása. Ebben az esetben az aktuálisan előírt tananyag elsajátítását segítik a tanórán az állat bevonásával végzett feladatok. (*Köböl, Topál, 2012*)

2.1.4. Indikációk és kontraindikációk az állatasszisztált (kutyás) terápiában

Állatasszisztált tevékenységet általában mozgásfejlesztés és rehabilitáció, gyógypedagógiai fejlesztés, valamint pszichológiai problémák vagy mentális zavarok kezelése során alkalmaznak. Ezek a területek természetesen kölcsönhatásban vannak, hiszen egy jól alkalmazott mozgásfejlesztésnek pszichológiai nyeresége is van az egyénre nézve. Az állatasszisztált terápia majdnem mindenki számára indikált. Ám a kérdés elsősorban nem az, hogy kinél lehet az állatot bevonni, hanem hogy mikor, milyen állatot, milyen gyakorlattal, mennyi ideig, milyen mélységig.

Az állatasszisztált tevékenységbe bevonható állatok közül elsősorban a lovak és a kutyák azok, amelyek viselkedésükkel világosan és érthetően visszatükrözik az érzelmi állapotot, az egyén kommunikációjának következetességét, valamint az összhangot a kommunikáció és az érzelmek között. Ez a tükröző funkció kulcsfontosságú, ugyanis sokan nincsenek is tudatában az érzelmeiknek, vagy nehezen vagy nem tudják megfogalmazni azokat.

Bevonható állatok még a nyulak, macskák, halak, hüllők (pl.gabonasikló)és kétéltűek, teknősbéka, csigák, madarak (papagájok és énekesmadarak) is.

Maga az indikáció fogalma javaslatot, ajánlást jelent. Javaslat terápiás módszer alkalmazására. Ennek ellentétje a kontraindikáció, amikor egy adott sérülés, betegség... nem teszi lehetővé az állatasszisztált terápiát, mivel káros hatással lenne az egyén egészségi állapotára (állatszőr allergia).

2.2. Az állatasszisztált tevékenység, kutyás terápia létjogosultsága

Hazánkban is egyre népszerűbbek az állatasszisztált foglalkozások, a pedagógiai, a szociális, valamint az egészségügyi szféra területén egyaránt. A különféle állatok célzott, illetve tudatos bevonása az oktatás-nevelés, a fejlesztés, a gyógyítás, az életminőség javításának folyamatába az állatasszisztált foglalkozások keretrendszerében valósul meg. Nemcsak a kutya, hanem a ló, a macska, a nyúl, a sün és egyéb állatfajok (hüllők, kételtűek, madarak) is szerepelnek a bevonható állatok körébe. Természetesen minden állatfajnak sajátos szerepe van, és sajátos hatást gyakorolnak ránk. Mert minden esetben az állatok érzéseket váltanak ki belőlünk. Egyértelmű, hogy másként hat egy engedelmes kutya jelenléte, vagy egy simogatható nyúl közelsége, vagy egy halakkal teli akvárium látványa.

A szakemberek dolga, hogy a legjobb feladatot, a leghatásosabban végezhető munkát, helyet megtalálja a cél érdekében.

A szakkifejezés, hogy állatasszisztált foglalkozás azt takarja, hogy az állat alanya, segítője, motiválója, „eszköze” a foglalkozásnak, mely igen sokrétű lehet.

„Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél.”

(Antoine de Saint-Exupéry: A kis herceg)

Az állatasszisztált foglalkozások bármely munkaformájánál fontos, hogy a foglalkozások valamely szakaszában mindenképpen körbejárják a felelős állattartás témáját. Szükséges szót ejteni – az állatok és az egyének biztonsága érdekében is – az állatok melletti helyes viselkedésről, az állatok szükségleteiről, igényeiről.

A mai rohanó világban elengedhetetlen a helyes attitűd kialakítása, ugyanis az ember háziasított nem egy állatot, mindemellett a természet is nyitva van előttünk és az együttélésnek szabályai vannak. A gyermekek pedig fogékonyak, nyitottak, érdeklődőek az őket körülvevő környezet felé. Ennek tudatában jó, ha az óvodás és/vagy iskolás évei alatt találkoznak ilyen jellegű programmal, lehetőséggel, ugyanis felelősségre sarkallja, gondoskodásra neveli őket, mindemellett pedig az érzelmi világuk gazdagítja.

2.3. Összegző reflexió a szakmai fejlődésemről

A képzés során nagyon sok új ismeretre tehettem szert az állatasszisztált tevékenységek területén. Annak ellenére, hogy semmi előképzettségem nem volt ebben a témában, jelentős ismeretbővítésre kaptam lehetőséget. A képzés során sok olyan új ismeretet, tudást szereztem, mely által behatóbban kezdett el érdekelni nem csupán a kutyás terápia, hanem kisebb társállatok is, melyeket alkalmazni lehet az óvodában. Az eredmények egyértelműek, a gyermekek csillogó szeme és a kutatási eredmények mindent elmondanak az állatasszisztált tevékenység hatékonyságáról. Megismertem a kutyás terápia törvényi szabályozását, alkalmazhatóságának feltételeit, mellette megismertem olyan új és fontos fogalmakat is, mint az indikáció/kontraindikáció.

Kiemelten fontosnak tartom a fejlődést, a nyitottságot és a megújulást. Fontos, hogy minden olyan innovatív módszer, amely hatást gyakorol, hatékonyan motiválja, illetve fejleszti a gyermekeket, engedjünk teret a köznevelésben neki.

Az itt szerzett tudás, megtapasztalás egy erős alapot, iránymutatást adott nekem, hogy ezen a területen még mélyebbre ássak. A folyamatos fejlődéshez nélkülözhetetlen a tanulás, mely egy életen át tart.

3. TOVÁBBI TANULÁSI ÉS FEJLŐDÉSI CÉLOK MEGFOGALMAZÁSA

3.1. A képzésen tanultak beépítésének lehetőségei a saját munkába

Az óvoda a köznevelés egyik része, annak is az „első lépcsőfoka”. A 2011. évi CXCV. törvény a nemzeti köznevelésről (továbbiakban Törvény) a következőképpen fogalmazza meg:

„A köznevelés közszolgálat, amely a felnövekvő nemzedék érdekében a magyar társadalom hosszú távú fejlődésének feltételeit teremti meg, és amelynek általános kereteit és garanciáit az állam biztosítja. A köznevelés egészét a tudás, az igazságosság, a rend, a szabadság, a méltányosság, a szolidaritás erkölcsi és szellemi értékei, az egyenlő bánásmód, valamint a fenntartható fejlődésre és az egészséges életmódra nevelés határozzák meg. A köznevelés egyetemlegesen szolgálja a közjót és a mások jogait tiszteletben tartó egyéni célokat.”

(<https://njt.hu/jogszabaly/2011-190-00-00>)

Az óvodai nevelés kötött formában, intézményi rendszerben folyik hazánkban. E nevelés kereteit a 363/2012. (XII. 17.) Korm. rendelet az Óvodai nevelés országos alapprogramjáról (továbbiakban Alapprogram) határozza meg. Az Alapprogram pedagógiai szabadságot ad az óvodapedagógusok számára, viszont egy határozott iránymutatást tesz a nevelés keretek biztosítására. Megfogalmazza az óvodai nevelés általános feladatait: „Az óvodai nevelés feladata az óvodáskorú gyermek testi és lelki szükségleteinek kielégítése.

Ezen belül:

- az egészséges életmód alakítása,
- az érzelmi, az erkölcsi és az értékorientált közösségi nevelés,
- az anyanyelvi, értelmi fejlesztés és nevelés megvalósítása.” (<https://njt.hu/jogszabaly/2012-363-20-22>)

A köznevelés fogalmát és az óvodai nevelés feladatait megvizsgálva a kutyás terápia beilleszthető az óvodai nevelésbe, jelen is van. A nehézség abban rejlik, hogy ha nem az intézményen belül rendelkezik valamelyik óvodapedagógus terápiás kutyával, hogy akkor egy egyesülettel kell partnerséget kialakítani, amit a fenntartó vagy elfogad, vagy pedig elutasítja hivatkozva arra, hogy nem fér bele a költségvetési tervbe.

Intézményünkben igyekszem kiépíteni az utat, mert szükség van változtatásra, újításra. Kutyásként látva, érezve mindazt, amit szimplán a pusztá jelenlétükkel adnak is milyen erős hatást gyakorol rám napi szinten. Mindezt, sőt többet, specifikusan, szeretném az óvodás gyerekeknek is megadni

3.2. Az elméleti ismeretek és a gyakorlati tapasztalatok összevetése, reflektálás

Egy hosszabb folyamat, míg eljut az egyén oda, hogy sikeres vizsgát tegyen. Elengedhetetlen a tisztelet, alázat, gyakorlás, kitartás. Jelenlegi helyzetem tükrében szerencsésnek tartom magam, mert egy olyan teamben dolgozhatok, ahol nyitottak, érdeklődőek a kolleganőim. Mellette pedig a vezető támogató attitűddel áll minden innovatív lehetőség felé. A konzultációs napokon engedélyt kapok a hamarabbi távozásra. Amikor nevelés nélküli munkanapot tartunk és nem külső helyszínre megyünk, akkor engedélyt kapok arra, hogy a kutyám velem jöjjön. Ezzel is segítve a jövő kiépítését. Vannak természetesen olyan kollegák, akik tartózkodóak, vagy picit félnek, tartanak a kutyáktól, azonban tisztában vannak az állatasszisztált, kiemelten a kutyás terápia létjogosultságával. És öröm látni, hogy van, aki igyekszik és szeretne ezen változtatni.

Fontosnak tartom, hogy a gyermekek fejlődését minél több oldalról támogassuk, hiszem, hogy a változatos inger, megfelelő rendszerben, irányítva, jól hat a fejlődésükre. Óvodapedagógusként azt vallom, hogy közös a cél: a gyermek fejlődésének előre mozdítása, segítése.

Munka mellett nem mindig egyszerű a kutyám képzése. Somlyószigeten élek, így heti egyszer Ráckevére járunk engedelmes tréningre, és kéthetente járunk fel Pestre temperamentum tréningre. Ez időben is, ám anyagilag is megterhelő. Viszont a cél nemes. Jelen állás szerint leghamarabb évvégén mehetünk temperamentum vizsgára.

Utcáról mentett kutyusomnál bizonyos vizsgafeladatok mélyrehatóbb munkát igényelnek, ami nehezíti a haladást. Ilyen az élelemmegtagadás például, hisz ő éhezett, így amit, ha talál és nem figyelek, akkor feleszi. A temperamentum vizsga szerintem megterhelő mind a kutya és mind a felvezető számára. Úgy gondolom, hogy óriási tudatosság, önfegyelem, nyugodtság, magabiztosság kell a felvezetőnek, hogy higgadtságot közvetítsen a kutyája felé. Nekem a kutyám képességeitől függetlenül egy fejlesztendő terület, ugyanis vizsgadrukkos vagyok.

Az elméleti tudás szükséges, viszont én azt gondolom, hogy az állatasszisztált tevékenységnél az elhivatottság a legfontosabb.

3.3. További szakmai tervek

Óvodapedagógusként azt gondolom, hogy a pedagógus pálya az a terület, ami a folyamatos fejlődést, fejlesztést, változtatást jelenti. Hisz a rohanó, fejlődő, információs társadalomban a gyermekek képességei, világa, kapacitása, érdeklődése változik, így nekünk pedagógusoknak is változnunk és változtatnunk kell.

Célom a folyamatos fejlődés, a szakvizsgát követően jelentkeztem mozgásfejlesztő képzésre. Mivel a távlati célom, hogy legyen egy saját kutyával asszisztált mozgásfejlesztő stúdióm. Rendelkezem kölyök fitness gyermek aerobik oktatói képzéssel, és szeretnék a gyermek jógával is megismerkedni.

Nyitott vagyok minden olyan lehetőségre, tevékenységre, amelyek a gyermekek érdekeit szolgálják. A folyamatos tudásvágyam, az innovatív gondolkodásom, a szakmai tudásom megújulása iránti igényem, kíváncsiságom, nyitottságom az új iránt, megfelelő alapokat teremtenek ahhoz, hogy munkámat ne csak intézményi kereteken belül tudjam majd magas színvonalon folytatni, hanem az óvodán kívül is hatékonyan hozzá tudjak járulni a rám bízott gyermekek fejlődéséhez.

4. FELHASZNÁLT IRODALOM

363/2012. (XII. 17.) Korm. rendelet az Óvodai nevelés országos alapprogramjáról In: Nemzeti Jogszabálytár honlapja [online] Ráckeve: [é.n.] [2024.03.30.]> <https://njt.hu/jogszabaly/2012-363-20-22>

2011. évi CXC törvény a nemzeti köznevelésről In: Nemzeti Jogszabálytár honlapja [online] Ráckeve: [é.n.] [2024.03.30.]> <https://njt.hu/jogszabaly/2011-190-00-00>

Segítőkutyák kiképzését, átadását, viselkedését érintő standardok In: Matesze honlapja (online) Ráckeve: (é.n.) (2024.03.30.) <https://www.matesze.hu/documents/document/segitokutyak-kikepzeset-atadasat-viselkedeset-erinto-standardok-document-202101261957.pdf>

9/2016 (V.12.) EMMI rendelet (27/2009 SZMM rendelet módosítása) In: Matesze honlapja (online) Ráckeve: (é.n.) (2024.03.30.) <https://www.matesze.hu/documents/document/92016-v12-emmi-rendelet-272009-szmm-rendelet-modositasa-document-202101261955.pdf>

Segítőkutyákkal szemben támasztott állategészségügyi követelmények In: Matesze honlapja (online) Ráckeve:(é.n.)(2024.03.30.) <https://www.matesze.hu/documents/document/segitokutyakkal-szemben-tamasztott-allategeszsegugyi-kovetelmenyek-document-202101261956.pdf>

Csányi Vilmos (2012a): A kutyák szőrös gyerekek. Libri Kiadó, Budapest.

Klimke, V. 2003. Gyógyító állatok. Gladiátor Kiadó, Budapest, ISBN: 9789638043597

Köböl E., Topál J. (2012): *Játék vagy munka Gyógypedagógiai Szemle 40.évf. 2.sz* 160-161.o

Loványi Eszter (2015): Több mint kutya: segítőkutyákkal boldogan – a NEO Magyar Segítőkutya Egyesület érzékenyítő tréningjének bemutatása. In: Carissimi, IV. évfolyam, 1. szám, pp. 20-21.

Miklósi Ádám (2010): A kutya viselkedés, evolúciója és kogníciója. Typotex, Budapest.

NYILATKOZAT

portfólió¹ nyilvános hozzáféréséről és eredetiségéről

A hallgató neve: **BRUDA BRIGITTA GABRIELLA**
A Hallgató Neptun kódja: **EP7JS8**
A dolgozat címe: **Állatasszisztált tevékenység kialakítása a munkahelyen. Terápiás állat (kutya) érkezésének folyamata, lehetőségei az óvodai nevelésben**
A megjelenés éve: **2024**
A konzulens intézetének neve: **Neveléstudományi Intézet**
A konzulens tanszékének a neve: **Gyógypedagógiai Tanszék**

Kijelentem, hogy az általam benyújtott portfólió² egyéni, eredeti jellegű, saját szellemi alkotásom. Azon részeket, melyeket más szerzők munkájából vettem át, egyértelműen megjelöltem, és az irodalomjegyzékben szerepeltettem.

Ha a fenti nyilatkozattal valótlan állítottam, tudomásul veszem, hogy a záróvizsga-bizottság a záróvizsgából kizár és a záróvizsgát csak új dolgozat készítése után tehetek.

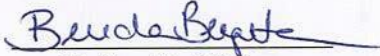
A leadott dolgozat, mely PDF dokumentum, szerkesztését nem, megtekintését és nyomtatását engedélyezem.

Tudomásul veszem, hogy az általam készített dolgozatra, mint szellemi alkotás felhasználására, hasznosítására a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem mindenkori szellemi tulajdonkezelési szabályzatában megfogalmazottak érvényesek.

Tudomásul veszem, hogy dolgozatom elektronikus változata feltöltésre kerül a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem könyvtári repozitori rendszerébe. Tudomásul veszem, hogy a megvédett és

- nem titkosított dolgozat a védést követően
- titkosításra engedélyezett dolgozat a benyújtásától számított 5 év eltelté után nyilvánosan elérhető és kereshető lesz az Egyetem könyvtári repozitori rendszerében.

Kelt: 2024 év 04 hó 09 nap

Hallgató aláírása

¹ A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törlendő.

² A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törlendő.

NYILATKOZAT

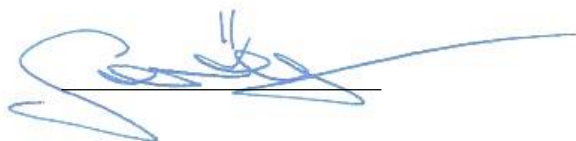
Bruda Brigitta (hallgató Neptun azonosítója: **EP7JS8**) konzulenseként nyilatkozom arról, hogy a portfóliót áttekintettem, a hallgatót az irodalmi források korrekt kezelésének követelményeiről, jogi és etikai szabályairól tájékoztattam.

A záródolgozatot/szakdolgozatot/diplomadolgozatot/portfóliót a záróvizsgán történő
védésre

javaslom / nem javaslom¹.

A dolgozat állam- vagy szolgálati titkot tartalmaz: igen **nem***²

Kelt: Kaposvár 2024. 04. 09.

¹ A megfelelő aláhúzendó.

² A megfelelő aláhúzendó.